

Critique and Evaluation of Personal, Social and Judicial Harms of Criminalization in the Iranian Penal System

نقد و ارزیابی ضررهای فردی، اجتماعی و قضائی جرم انگاری در نظام کیفری ایران

Rostam Ali Akbari

PhD Student in Criminal Law and Criminology, Faculty of Law and Political Science, Islamic Azad University, Kermanshah Branch, Kermanshah, Iran

رستم علی اکبری
دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران
rostamaliakbari.phd@gmail.com
http://orcid.org/0000-00002-2916-5613

Amir Faraj Bakhsh

Master of Criminal Law and Criminology, Payame Noor University, Karaj, Karaj, Iran (Corresponding Author)

امیر فرج بخش
کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه پیام نور کرج، کرج، ایران (نویسنده مسؤل)
amir.farajbakhsh@mailfa.com

Abstract

Criminalization is one of the important tools and mechanisms of the criminal policy of any country in the fight against crime. Criminalization is a very delicate and precise act in society, which if not done based on a reasonable policy, not only will not achieve the desired result but will also impose huge costs on society. Creating behavioral restrictions through the process of criminalization is contrary to the principles of freedom and permission and authorization; therefore only in important and necessary cases it is required, and when criminalizing a behavior will become necessary that such behavior represents a serious social threat that actually or potentially is detrimental to others and can no longer be dealt with by other social or legal means. If the quality and manner of the criminalization process and the creation of prohibitions are not subject to a reasonable policy, it can itself become an important factor in the development and increase of delinquency and the escape of criminals from punishment. The results of this study indicate that in the Iranian penal system, the most important personal, social and judicial harms of criminalization include impunity for criminals, the institutionalization of revenge and violence in society, declining ugliness of crime and increasing insecurity in society, violation of the constitution, violation of human dignity, criminalization of the penal system, forgetting the role of non-judicial institutions, increasing the costs of criminal proceedings, and so on. The type of the present study is applied in terms of its objectives, and in terms of nature, it is using descriptive-analytical method benefiting from library and documentary sources.

Keywords: Iran, Criminalization, Personal Damages, Social Damages, Judicial Damages.

چکیده

جرم انگاری یکی از ابزارها و مکانیزم های مهم سیاست جنایی هر کشور، در مقابله با بزهکاری است. جرم انگاری یک عمل در جامعه کار بسیار ظریف و دقیقی است که اگر بر اساس سیاستی معقول و منطقی صورت نگیرد، نه تنها نتیجه مطلوب به دست نخواهد آمد، بلکه هزینه های گزافی بر جامعه تحمیل خواهد نمود. ایجاد محدودیت های رفتاری از طریق فرآیند جرم انگاری، امری مغایر با اصل آزادی و اباحه اعمال می باشد، که در این خصوص باید تنها به موارد مهم و حیاتی بسنده کرد و زمانی جرم انگاری یک رفتار، ضرورت خواهد داشت که آن رفتار نمایانگر یک تهدید جدی اجتماعی بوده و یا به صورت بالفعل یا بالقوه، برای دیگران زیان آور باشد و یا ابزارهای اجتماعی یا قانونی دیگر توان با آن برخورد نمود. اگر کیفیت و چگونگی روند جرم انگاری و ایجاد ممنوعیت ها، تابع سیاستی معقول و منطقی نباشد، خود می تواند عاملی مهم در توسعه و افزایش بزهکاری و فرار مجرمین از کیفر و مجازات بدل گردد. نتایج به دست آمده از پژوهش بیانگر این مطلب است که، مهم ترین ضررهای فردی، اجتماعی و قضایی جرم انگاری در نظام کیفری ایران شامل مواردی نظیر بی کیفری مجرمان، نهادینه شدن حس انتقام و خشونت در جامعه، زوال قبح جرم و افزایش عدم امنیت در جامعه، نقض قانون اساسی، نقض کرامت انسانی، جرم زایی نظام کیفری، فراموش شدن نقش نهادهای غیرقضایی، بالاتر رفتن هزینه های دادرسی کیفری و... می گردد. روش تحقیق حاضر از نظر اهداف کاربردی و از نظر ماهیت مطالعه توصیفی-تحلیلی با استفاده از روش کتابخانه ای و اسنادی می باشد.

واژگان کلیدی: ایران، جرم انگاری، ضررهای فردی، ضررهای اجتماعی، ضررهای قضائی.

Received:2021/04/29 - Review:2021/07/17 - Accepted:2021/07/24

دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۴/۲۹ - بازنگری مقاله: ۱۴۰۰/۰۷/۱۷ - پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۷/۲۴

این مقاله مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی می باشد.

نگارندگان از جناب آقای دکتر یاسر شاکری به سبب راهنمایی های موثر، قدردانی می نمایند.